

Gétfő

7

Január

Artem korán reggel az ágyon ugrálva ébresztett, és azt mondta, hogy el akar menni az aqa akváriumba megnézni a polipot. Majdnem megadtam magam és elvittem. Miután letettem az iskolában, Katerine-nel a konyhában ültünk és arról beszélgettünk, milyen nagyszerű lesz az élet

az Egyesült Királyságban, és hogyan fogjuk kifizetni az összes adósságot. John délután megjelent a repüléseim részleteivel.

Csütörtökön reggel 8.30-kor indul a londoni járatom, ezért azt mondja, hogy 6-kor jön értem, hogy megbizonyosodjon arról, hogy időben ott vagyok, hogy becsekkolhassak. Ő egy nagyon jó barát nekem és Katnak, munkát keresett nekünk a barátjával, Garyvel, megtervezték az utazásomat és kifizették a repülőjegyeimet.

Vissza kell fizetnem neki, amilyen gyorsan csak lehet, és ajándékot kell vennem neki. Azt mondja, hogy Gary vár velem a repülőtéren a kijáratnál, és addig maradhatok nála, amíg nincs pénzem a saját lakásomra. John azzal viccelődött, hogy ha heti 600 fontot keresek, az nem tarthat sokáig.

Január 10. 8:30
L9766
Bécs
Frankfurt
London

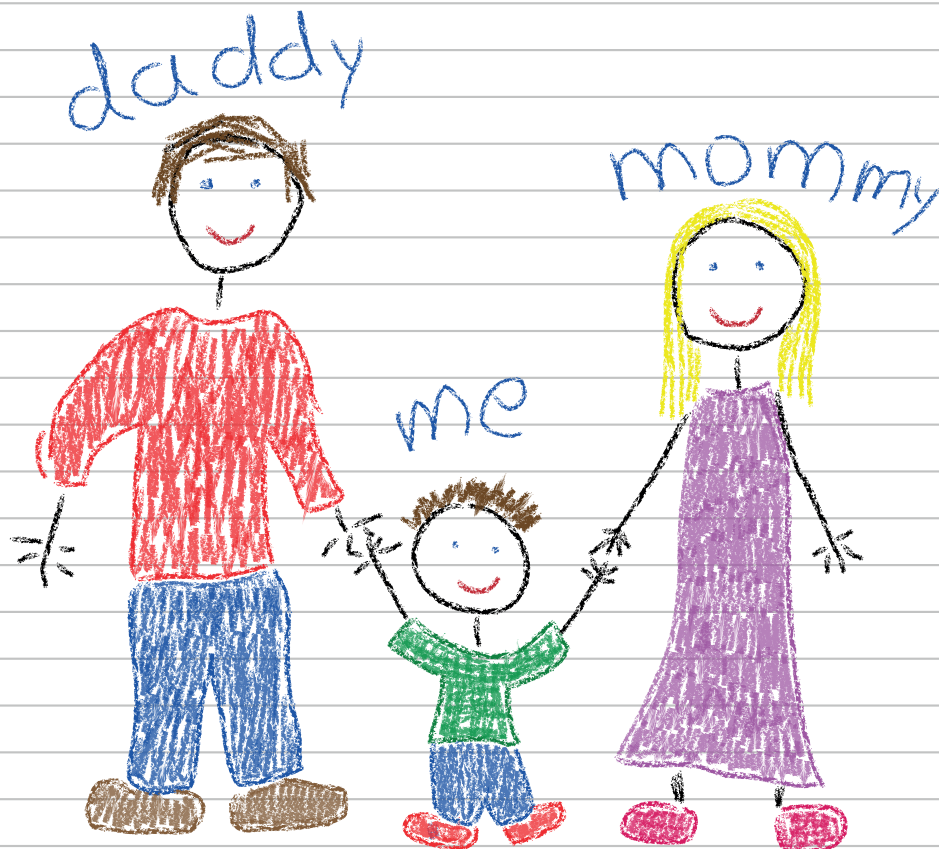
Szerda

9

Január

Holnap megkezdem az utamat egy új élet felé az Egyesült Királyságban. Megvan az útlevelem, a csomagjaim be vannak csomagolva, és készen állok az indulásra. Szomorú vagyok, hogy itthagynom Kat-et és Artemet, amíg nem tudnak utánnam jönni. Tegnap este játszottam egy kicsit Artemmel.

Szörnyű a bújócskában, és azt hiszi, hogy ha nem lát téged, akkor láthatatlan. Egész 5 percig állt a függöny mögött, kezét az arcára téve, mire az izgalom elkapta, és kiugrott meijeszteni. Gyorsan nő, de túl fiatal ahhoz, hogy tudja, mi történik most. Remélem, gyorsan megbocsátja a távollételemet. Rövid időbe telik, mire újra együtt leszünk egy család. Kat annyira sírt, hogy semmit sem tudtam tenni, hogy elállítsam a könnyeit. Fél, hogy mi történhet velünk, és nem akarja, hogy elmenjek. Nagyon fáj, hogy a következő hónapokban nem fogom látni. Mondtam neki, hogy szeretem, és az új munkám gazdaggá tesz minket, így rengeteg pénzt és ajándékot fog kapni az Egyesült Királyságból. Valahol laknom kell, és amilyen hamar csak lehet, el kell küldenem érte és Artemért. Ez egy remek lehetőségek számunkra, és végre kamatoztathatom a mérnöki diplomámat! John reggel 6-kor jön értem, úgyhogy megpróbálnok aludni, de nagyon izgatott vagyok! Ez végre mindent megadhat a családuknak!

Elraboltak! Gary a kijáratnál találkozott velem, ahogy ígérte, és régi barátként üdvözölt. Elvette a bőröndömet és elkérte az irataimat, hogy be tudja állítani a munkahelyemet és a bankszámlát.

Mindkettőt odaadtam neki. Ahogy a furgonjához sétáltunk, egy férfi kiszállt, és intett, hogy üljek le az utasülésre, mielőtt visszaszállt közém és az ajtó közé. Gary hátradobta a cuccaimat, és beült a pilótaülésbe. Körülbelül 45 percig csendben vezettünk, mielőtt megálltunk valami bolt előtt. A férfi kiszállt és kirángatott a furgonból, belökött egy ajtón, felfelé egy meredek lépcsőn, majd a földre dobott egy szobában, tele koszos ~~matra~~ matracokkal és szeméttel. Gary bejött mögöttünk és lenyomott a csizmájával. Valami ilyesmit mondott: „Most nekem dolgozol, amíg ki nem fizeted, amivel tartozol Johnnak”. Ijedten és zavartan kezdtem el magyarázni, hogy holnaptól el kell kezdenem a munkámat Gary cégénél, de ő félbeszakította, hogy „tudjuk, hol van a családod, ha megpróbálsz elmenekülni... megöljük őket”. Otthagytak, majd bezártam maguk mögött az ajtót. Jóval később hallottam, hogy kinyitják az ajtót, és egy csoport koszos kinézetű férfi lépett be. Azt hittem, meg fognak verni, de egyszerűen a matracokra estek. Elkezdtem beszélni az egyikkel, de a furgonból érkező férfi belépett, és azt kiabálta, hogy „nem beszélünk”, és ledobott a földre egy zacskónyi szendvicset és egy üveg kólát. Csendben ettünk. Bárcsak soha nem mentem volna el otthonról. Kat és Artem biztosan azt gondolja, hogy meghaltam. Amikor John megtudja, mit csinált Gary, elmondja a rendőrségnek, és mindent megoldanak!

Csütörtök

11

Január

Ma reggel egy férfi ébresztett, akít nem ismerek fel. Mindannyiunkat megdobált ~~gano~~ gabonapelyhekkkel, és azt mondta, hogy készüljünk a munkára. Lépcsőkön vonultunk be egy furgon mögé. Odakint még mindig hideg és sötét volt, és az ablakok hiánya megnehezítette az egy helyben ülést, ahogy haladtunk. Végül a furgon megállt és a furgonos kinyitotta az ajtót, és intett nekünk, hogy szálljunk ki. Ahogy kiszálltunk, azt mondta nekünk, hogy „fogjunk egy lapátot és kezdjünk el dolgozni”, és „ne felejtse el befogni a szád, különben rossz vége lesz”. Felkaptam egy lapátot a kupacból, és követtem a többi férfit, hogy félig kiássam egy ház alapjait, és ásni kezdtem. Egy másik férfi látta, hogy úgy nézek, ahogy a furgonos odalépett egy másik keménykalapos és élénkcsárga kabátos férfihoz. „Az a barom Max” – mondta, és fejbiccentéssel jelezte hogy a furgonosra gondol. Sok órát dolgoztunk, mielőtt szünetet tartottunk, hogy megegyünk egy szendvicset, majd egyenesen visszamenjünk hozzá. Max sötétedés után visszatért, és mindannyian visszaiültünk a furgonba, és visszatértünk a bolt feletti lakásba. Nagyon fáradt vagyok, de ébren maradtam, hogy a kintől jövő fény mellett írjam ezt. El kell rejtenem, ha megtalálnak, az mindannyiunknak rossz lesz.

12

Február

1 hónapja, hogy elszakítottak a családomtól. Minden nap ugyanolyannak tűnik. Felébresztenek minket, és morzsát adnak enni, mielőtt kivonulnak a furgonhoz, és elvisznek valahova dolgozni. A helyek, ahol járunk, gyakran változnak. Sok órát dolgozunk kis szünetekkel, mielőtt

visszamennénk a furgonba, és visszatérnénk a lakásba, ahol enni és inni kapunk. Annyira hiányzik a Kat és az Artem. Biztosan keresnek még engem? George azt mondja, hogy meg kell próbálnunk megszökni és elmenni a rendőrségre, de mi lesz velük, ha így teszünk?

Szerda

17

Április

John itt van. Ma Max-szel jött. Egy ideig rám nézett, de nem hiszem, hogy felismerne az arcomat borító mocskok és a fogyás miatt. Majdnem megpróbáltam beszélni vele, de aztán rájöttem, hogy ő mindig is részese volt ennek! Biztosan ő volt, ő intézte el az egészet. Az ő hibája, hogy itt vagyok, és nem vagyok otthon a feleségemmel és a gyermekemmel. Az ő hibája, hogy semmi másért nem vagyok kénytelen dolgozni, csak egy kis élelemért. Ő volt az, aki üres szavakat mondott arról, milyen nagyszerű életet jelentene számunkra az Egyesült Királyságban. Ő volt az, aki azt mondta, ismer egy embert, aki munkát adna nekem. Ő volt az, aki a barátomnak adta ki magát, és mindent elintézett! "Nem sokára bérelheti saját lakását" HÁT HOGYNE!! ~~Fattyú!~~ George-nak igaza van, menekülnünk kell innen! Holnap beszélek vele, amikor elmennek tőlünk.

2019

Csütörtök

18

Április

George egyetlen, hogy az egyetlen esélyünk, hogy megszökjünk, akkor lesz, amikor bezárnak minket éjszakára. Így döntöttünk, hogy elkezdjük összegyűjteni azokat a dolgokat, amelyekkel kijuthatunk. Ezt megtartottuk magunknak, mert attól tartunk, hogy a többiek azt mondják Maxnek vagy Garynek, hogy szívességet kapjanak. Az egyetlen bizonyíték a naplóm van, amelyet mindenki előtt titkoltam, még George sem tud a létezéséről.

Szinte minden tárgyunk megvan, amire szükségünk lesz, hogy elmeneküljünk ebből az életből, és hazataláljunk. Mindketten attól tartunk, hogy Gary vagy Max megtalálja a rejtékhelyünket, de úgy tűnik, egyikük sem bírja a bűzt, aminek ennyi idő után be kell töltenie a szobát, hogy ne nézzenek körül. És végül is ki nézne bele egy üveg vízeletbe!? Ma szerencse volt. Egy férfi a helyszínen odajött, és a szünetünkben beszélgetni kezdett velünk. Tegnap láttam, hogy minket néz, de szokásos módon lehajtottam a fejem, és gondolkodás nélkül folytattam a munkát. Nagyon kedves volt, és megkérdezte, hogy minden rendben van-e. Mindannyian azt motyogtuk, hogy „igen köszönöm”, de nem hagyott magunkra. Végül megértette, és megfordult, hogy elmenjen. Ahogy tette, hozzám koppant, és éreztem, ahogy a kezembe nyom egy kis papírt. Amikor később megnéztem, a „segélyvonal” szó és egy telefonszám volt ráírva. Addig rejtegetem, amíg nincs esélyünk megúszni, bár nem tudom, hogyan fogjuk használni.

2019

Szerda

25

Július

A tervünk összeállt. Mindenünk megvan, amire szükségünk van, és holnap este indulunk. Amint Max elmegy oda, ahol elalszik, remélhetőleg utoljára le fogunk menni azon a lépcsőn.

Hamarosan láthatom az én Katerine-emet és Artemet! Ha megvan a kulcs, felhívhatjuk a segélyvonalat, és végül megszökhetünk. Szükségünk lesz ezekre a szavakra...

10-6-18 7-7-23 18-8-33 25-3-9 9-16-1

17-15-15 12-6-17 18-6-8 11-16-24

7-8-17 13-7-6 10-21-8 17-3-15

Víctor.

